

ת"פ 25068/05/20 - מדינת ישראל נגד שמעון אנקרי

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 25068-05-20 מדינת ישראל נ' אנקרי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת ענת חולתא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמעון אנקרי (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע ביום 23.11.20, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 4.5.20 החזיק הנאשם בביתו סמים מסוכנים, כמפורט להלן:

קוקאין במשקל 56.98 גרם נטו, שנמצא בשתי אריזות בתוך הניאגרה בחדר השירותים.

חשיש במשקל 137.66 גרם נטו, שנמצא בשתי אריזות בארון הבגדים בחדר השינה.

קנבוס במשקל 63.81 גרם נטו, שנמצא בשבע אריזות בחדר הכביסה.

קוקאין במשקל 1.9 גרם נטו שנמצא על גופו של הנאשם.

הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה לעונש ואילו המאשימה תעתור לעונשים הבאים:

33 חודשי מאסר לריצוי בפועל; הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים, במצטבר; מאסר על תנאי; קנס כספי.

במעמד הדיון ביקש הנאשם לצרף שני כתבי אישום תלויים ועומדים בעניינו:

ת"פ 29546-05-20 של בית משפט השלום בקריית גת שבו הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, שעניינה החזקת 19.9 גרם נטו קנאביס באופניו ו-2 גרם נטו במכנסיו.

ביחס לתיק זה הגיעו הצדדים להסדר ולפיו יוטל על הנאשם חודש מאסר, לריצוי בחופף לכל עונש אחר.

ת"פ 56236-07-18 של בית משפט השלום בנתניה שבו הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת סכין שעניינה החזקת דוקרן שלהבו באורך 6.5 ס"מ ביום 28.12.17 לצורך הגנה עצמית לאחר שהותקף בעבר במסגרת היותו אסיר בכלא השרון. הנאשם הורשע בעבירה זו ביום 6.1.20 במסגרת הסדר טיעון ואולם לבקשת בא כוחו הכרעת הדין בוטלה ע"י בית המשפט ביום 24.5.20. להשלמת התמונה יובהר כי במעמד הטיעונים לעונש נמסר בטעות ע"י ב"כ הנאשם שקיימת בהכרעת דין בתיק זה ולכן ניתנה החלטת צירוף בלבד ללא הכרעת דין, עניין זה התגלה בהכנת גזר הדין וניתנה החלטה ביום 26.11.20 המורה לב"כ הנאשם להגיש את עמדתו. בהתאם להודעה שהוגשה, בפתח הדיון היום הודה הנאשם בפני בעובדות כתב האישום המתוקן המצורף וניתנה הכרעת דין.

ביחס לתיק זה הצדדים טענו לעונש בפניי.

טענות הצדדים

אשתו של הנאשם העידה לעונש. מסרה כי היא והנאשם נשואים מזה כ-7 שנים להם 4 ילדים קטינים בגילאים 1.5 עד 6 והיא נמצאת בהיריון מתקדם. גברת אנקרי דיברה בשבחו של הנאשם כאב לדבריה לראשונה מאז היכרותם הנאשם מעוניין בגמילה.

ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם את העונש כמפורט בהודעה על הסדר הטיעון. המאשימה הפנתה לכמויות הסם, לסוגי הסמים, לאופן החלוקה ולאופן שבו הוטמנו ברחבי הבית. הודגשה החומרה שבעבירות והתייחסות הפסיקה להחזקת כמויות גדולות של מים כחלק משרשרת הפקת הסם, על נזק למשתמשים ולמכריהם וכן לחברה בכללותה. הוגשו גם הנזקים הכלליים הנגרמים כתוצאה מהעבירות הנלוות לשימוש בסמים. נטען כי פוטנציאל הרווח הוא גדול והוא המניע לביצוע העבירות משכך יש להחמיר בענישה ולהטיל עונשים מרתיעים וכן להטיל קנס לאור המניע הכלכלי שבעבירה. המאשימה הפנתה לפסקי דין של בית המשפט העליון מהם ניתן ללמוד על מתחמי הענישה בעבירות אלה בנסיבות בהן בוצעו וביקשה לקבוע מתחם ענישה שינוע בין 30-60 חודשי מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 33 חודשי מאסר לריצוי בפועל לאחר ששוקללו עברו הפלילי של הנאשם מזה ונטילת האחריות בהודאתו כבר בשלב החקירה, מזה. הודגש כי לחובת הנאשם מספר הרשעות בעבירות סמים, ריצה עונשי מאסר, עונש מאסר מותנה לא הרתיע אותו בעבר מלחזור ולבצע עבירות וכך גם במקרה הזה. המאשימה כי לאור עתירתה להפעיל את העונש המותנה במצטבר כי בכך כדי לאזן את עמדתה לעונש בתוך המתחם.

לגבי התיקים שצורפו, בהסכמת הצדדים נטען כי יש להטיל על הנאשם בתיק הסמים שצורך חודש מאסר לריצוי בחופף ובתיק החזקת הסכין עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר במצטבר. בסה"כ ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם 49 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם עתר להתחשב בנאשם וטען לזכותו כי הנאשם מבקש להיגמל מסמים כי ניסה לפעול לשם כך גם במסגרת מעצרו אך הדבר לא צלח. נטען כי עונשי מאסר מחמירים אינם מרתיעים אלא יש מקום כחברה "להושיט יד ולעזור". ב"כ הנאשם טען לקושי שבריצוי עונשי מאסר ארוכים כאשר בחוץ מחכים 4 ילדים קטינים והצער שנגרם לאשתו הכורעת ללדת. בית המשפט התבקש לאפשר לנאשם לחוות את האבהות וכן לאפשר לילדו שלא לשלם את המחיר.

ב"כ הנאשם טען למתחם ענישה שנע בין 18-40 חודשים והגיש אסמכתאות לתמיכה בעמדתו, הודגש, כי הליך טיפולי בכלא מצריך 18 חודש מאסר בפועל וביקש להסתפק בכך.

ב"כ הנאשם ביקש לזקוף לזכותו את הודאתו. הנאשם קשר את עצמו לסמים כבר במעמד החיפוש, אומנם טען לשימוש עצמי אך נטל אחריות. כמו כן הפנה לכך שאין אינדיקציה כל שהיא בתיק לכוונה לסחור בסמים ולא נתפס ציוד הנלווה לסחר.

לעניין התיק של החזקת סכין, הפנה לתיקון שנעשה בכתב האישום, מדובר בסכין מאולתרת שלא נועדה לפגוע אלא רק להגנה עצמית וזאת עולה מהעובדה שהותקף בעת מאסרו. מכיוון שהנאשם מבקש כעת "לנקות שולחן" ככל שבית המשפט סבור שיש להטיל עונש מאסר בתיק זה יש להטיל את כולו בחופף.

כמו כן, עתר להפעלת התנאי במצטבר, נטען כי יש מקום גם מבחינת האינטרס הציבורי להעביר מסר לנאשם שבאמת מביע את רצונו לעבור שינוי, שהגיע הזמן לפתוח דרך חדשה ואם לא למענו אז למען ילדיו. הנאשם עצמו הביע צער על טעותו והתגייס לטיפול.

קביעת מתחם העונש ההולם:

מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

רבות נכתב בדבר הערכים החברתיים שנפגעים כתוצאה מהחזקת סם לצורכי הפצה. מדובר בנזקים מצטברים הפרוסים על כל מעגלי ההשתייכות, נזקים ישירים ועקיפים בהיבט הכלכלי, החברתי והיבט ההגנה על שלום הציבור ושמירה על הסדר הציבורי, בהיבט של התגברות הפשיעה ותחילתה במשתמש הסם הבודד וסופה בברוני הסמים.

במקרה זה, הנאשם החזיק בביתו במקומות שונים סמים מסוגים שונים בכמויות לא מבוטלות ש"שווי השוק" שלהם הוא לא מבוטל. חומרה מיוחדת בהחזקת קוקאין במשקל 56.98 גרם לאור טיב הסם, נזקיו האדירים והכמות המסחרית כאשר ידוע שכל מנת קוקאין עולה "בשוק" מאות שקלים.

ב"כ הנאשם טען שאין אינדיקציה בתיק לביצוע בסחר, ואכן הנאשם לא הורשע בעבירות סחר אך גם לא הופרכה חזקת הכמות הקבועה בחוק והמשמעות המשפטית המידית היא שהחזקת הסם איננה לצריכה עצמית, כלומר, הא נועדה להפצה. משכך, הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה נובעת הן מההחזקה של כמות הסם במקומות שונים בבית, אותו בית שגדלים ילדיו הקטינים והתחשבות בהם ורחמים כלפיהם עתר ב"כ הנאשם במסגרת טיעוניו, הן מכמויות הסמים וממגוון הסמים וסוגיו, וכן מהמשמעויות הנרחבות יותר של היות הנאשם חלק משרשרת הפצת הסם.

לאור זאת אני קובעת, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא ברף הבינוני.

עיינתי בפסקי הדין של ערכאות הערעור אליהם הפנו הצדדים בטיעוניהם. להלן סקירה בתמצית של פסקי הדין הרלוונטיים אליהם הפנו:

בע"פ 482/20 **מטר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים 4.6.20) נקבע מתחם של 3-5 שנים בגין החזקת כמות כוללת של 65 גרם הרואין ואיומים על השוטרים במעמד החיפוש. עונשו של הנאשם הופחת במסגרת הערעור מ- 4 שנות מאסר ל-3.5 שנות מאסר לאחר שבית המשפט זקף לזכותו של הנאשם פגם שנפל בחיפוש המשטרתי וכן את חזרתו בו מערעור על הכרעת הדין במסגרת הערעור עובדה שפורשה כנטילת אחריות.

בע"פ 1313/14 **בהתימי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים 9.6.15) הורשע הנאשם בהחזקת כ-50 גרם קוקאין (שנקבע לגביהם כי שוויו המוערך הוא כ- 20,000 ₪). על הנאשם הוטלו 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן הופעל תנאי בן 10 חודשים במצטבר. נקבע כי לאור סוג הסם, הכמות, עברו הפלילי של הנאשם וביצוע העבירה בתקופת התנאי מתחייבת ענישה מחמירה המשקפת הן שיקולי הרתעה כללית והן שיקולי הרתעה פרטנית והערעור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 2371/16 **פיטוסי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים 5.10.16) הורשע הנאשם בהחזקת קוקאין במשקל 50 גרם. במסגרת גזר הדין, הוסכם בין הצדדים, **לעניין עצם קביעת המתחם** כי ההחזקה בחלקה נעשתה לצורך התמודדות עם מצב רפואי חריג. בגין כך ונוכח עברו הפלילי שחלקו הנכבד ישם, הוטלו על הנאשם 27 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 5374/12 **אברג'יל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים 9.1.13) הנאשם החזיק 43 גרם קוקאין מחולקים ל-60 אריזות והוטלו עליו 36 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה ונקבע, שהעונש אינו חורג מהמדיניות הנהוגה וכי הוא מבטא את האיזון הראוי בין סוג הסם, הכמות, אי חשיפה של נתיב הסם, נסיבות אישיות הקשורות לרקע המשפחתי ועבר פלילי שאיננו מכביד ואיננו כולל הרשעה בעבירות סמים, כמו גם צער וחרטה שהביע בבית המשפט.

בע"פ 9910/17 **גריפולינה ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים 3.5.18) הורשעה המערערת בהחזקת 40.15 גרם הרואין וחשיש במשקל 54.87 גרם. המערער הורשע בהחזקת 21.75 גרם קוקאין ומספר גרמים של חשיש. נקבע כי מתחם הענישה לגבי המערערת נע בין 24-48 חודשי מאסר ואילו בעניין המערער המתחם נע בין 15-36 חודשי מאסר. לאחר שבית המשפט איזן בין חלקה הגדול יותר של המערערת בביצוע העבירה בצד היותה נאשמת ללא הרשעות קודמות עם חלקו הפחות של המערער בביצוע העבירה בצד עברו הפלילי, הוטלו על שני הנאשמים 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. נקבע כי אכן מנעד הענישה הוא רחב בעבירות אלה ותלוי נסיבות - סוג הסם, כמות הסם, נסיבות האחזקה. נקבע כי החזקת "קוקטיל" של סמים מחייבת תגובה עונשית הולמת וכי המתחם שנקבע סביר ואין מקום להתערב בעונש שהוטל על המערערת למרות נסיבותיה האישיות. בעניינו של המערער אף נקבע, שהעונש שהוטל עליו מקל.

בע"פ 10173/16 **מדינת ישראל נ' טאהא** (פורסם במאגרים 14.2.17) הורשע הנאשם על פי הודאתו בהחזקת 302.42 גרם קוקאין מחולקים ל-38 אריזות. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 18-36 חודשי מאסר. בהתחשב בעונשים שהוטלו על מעורבים אחרים בפרשה ובחלקו היחסי של הנאשם בהיררכיה הוטלו על הנאשם 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי הופעל, חציו במצטבר. ערעור המאשימה על קולת העונש נדחה, פרט לכך, שמלוא העונש המותנה ירוצה במצטבר בהיעדר נימוק המצדיק סטייה מן הכלל. בית המשפט העליון קבע, כי העונש שהוטל על הנאשם מקל, אך אין להתערב בו משיקולי אחידות בענישה.

בע"פ 4592/15 **פדידה ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים 8.2.16) הורשע המערער 1 בהחזקת 481.6 גרם קוקאין ומערער 2 בסיוע להחזקה. המערער 1 ביצע בלדרות של הסמים במסגרת עבודתו כנהג מונית ומערער 2 שישב

לידו סייע לו בכך. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה של 2-6 שנות מאסר בנסיבות העניין. לאחר שנבחנה המלצת שירות המבחן בעניינם של שני הנאשמים, שניהם נעדרי עבר פלילי מכל סוג שהוא, הוטלו עליהם 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור הנאשמים לבית המשפט העליון נדחה תוך שנקבע כי מדובר בעונש קל ותוך קביעה, כי בהחזקת הרואין או קוקאין בכמות של עשרות גרמים מתחם הענישה המתאים הוא 3-5 שנות מאסר.

בע"פ 2646/15 **מדינת ישראל נ' אבו בכר** (פורסם במאגרים 16.7.15) הורשע הנאשם בהחזקת כ-990 גרם הרואין בנסיבות של בלדרות. שותפו הורשע בסיוע לעבירה. בית המשפט המחוזי קבע את המתחם בין 24-48 חודשי מאסר בפועל ולמסייע 10-15 חודשי מאסר בפועל. לאחר שנשקלו נסיבות חייו הקשות, הודאתו במסגרת הסדר ועברו הפלילי, הוטלו על הנאשם העיקרי 34 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור המאשימה על קולת העונש נדחה. נקבע, כי קיים מנעד רחב של עונשים המוטלים על בלדרי סמים, תוך התחשבות בנסיבות הקונקרטיות המשתנות. נקבע, כי במקרה זה יש לתת משקל לאיזון בענישה שבין כלל המעורבים וערעור המאשימה נדחה, על מנת שלא ליצור פער מהותי וגדול מדי בין עונשיהם של המעורבים השונים.

בע"פ 595-08-16 **סבג נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים 29.7.14) הורשע הנאשם בהחזקת 45.46 גרם קוקאין וניסיון להחזקת 453.28 גרם קוקאין בנסיבות בהן הנאשם אסף מהדואר חבילה שמוענה לאחיו, המרצה עונש מאסר בפרו בגין עבירות סמים, ביודעו כי מדובר בסמים. נקבע, כי מתחם העונש ההולם הוא 2-6 שנות מאסר. בגדרי המתחם ניתן משקל להמלצת שירות המבחן, לאי מעורבות הנאשם בשלבים המוקדמים של העסקה והיותו אדם נורמטיבי העובד למחייתו. כן נזקפה לזכותו נטילת האחריות והוטלו עליו 3 שנות מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי המערער זכה להתחשבות מספקת. בין היתר, צוטטו פסקי דין של בית המשפט בהם הוטלו עונשים דומים או חמורים יותר בגין החזקה של כמות קטנה יותר וכי אין במגמת השיקום עליה הצביע שירות המבחן להצדיק הקלה נוספת.

בהינתן כל המפורט לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה בשים לב למכלול הנסיבות הוא 30-60 חודשי מאסר.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם אב לארבעה קטינים ופשיטא, כי היעדרותו מהבית לתקופה ממושכת אינה מטיבה עימם. עם זאת, אין להתעלם מכך שמדובר במי שביצע את העבירות המיוחסות לו בתוך כותלי ביתו וכי חלק נכבד **מאד** מתקופת הזוגיות לגביה העידה אשתו בילה הנאשם בריצוי עונשי מאסר קודמים.

הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, מביע חרטה ורצון לשיקום ולהימנעות בעתיד מביצוע עבירות נוספות.

עברו הפלילי של הנאשם מכביד, וכולל הרשעות בעבירות דומות. הנאשם ביצע את העבירה בה הורשע בתוך תקופת התנאי בגין עבירות דומות ועיון בגיליון ההרשעות הקודמות מלמד, כי גם בתיק קודם הופעלו עונשים מותנים בגין

חזרתיות בביצוע העבירות בתוך תקופת התנאי.

עיון בגזר הדין נשוא התנאי במסגרת ת"פ 14275-04-17 מלמד, כי גם שם זקף בית המשפט לזכות הנאשם את טענתו שהוא "מנקה שולחן" ובגין כך אף הופעלו עונשי מאסר מותנים קודמים, בחפיפה **מלאה**. כאמור, העבירות שבפניי בוצעו בתוך תקופת התנאי ושוב נטען, כי הנאשם "מנקה שולחן". נראה, כי הנאשם כשל מלהבין את משמעות הביטוי "ניקוי השולחן" וההקלה בעונש ממנה נהנה בהליך הקודם עת הופעלו עונשים מותנים קודמים בחפיפה מלאה. לא ניתן עוד להתחשב פעם נוספת בנאשם באותו הנימוק.

בכל הנוגע לעבירה של החזקת סכין, עיון בהסדר הטיעון שהוצג בבית המשפט בנתניה בנוגע לתיק זה מלמד, כי במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים על הטלת 4 חודשי מאסר, שאפשר וירוצו בעבודות שירות. זאת, לאחר תיקון כתב האישום. עתירת המאשימה להטיל על הנאשם את אותו העונש, מהווה, איפוא, אך טיעון מתבקש התואם גם את מתחמי הענישה המקובלים בעניין זה. נתתי דעתי לטענת ב"כ הנאשם לגבי נסיבות החזקת הסכין בין כותלי הכלא. נושא זה נטען ונשקל בעבר גם במסגרת הרשעתו הקודמת של הנאשם בתיק נשוא התנאי. עיינו הרואות, כי גם תקיפתו בעבר של הנאשם בין כותלי הכלא לא היה בהם די כדי לגרום לו למצות את אפשרויות הגמילה והטיפול בתקופת מאסרו הקודמת. הנאשם חזר וביצע עבירות חמורות מאותו הסוג.

בחנתי את טענות הצדדים לאור מכלול השיקולים שהוצגו לעיל ולא ניתן אלא לקבוע, כי העונש לו טוענת המאשימה הינו העונש **המינימלי האפשרי** בנסיבות העניין, לאחר שניתן משקל רב מאד להודאת הנאשם והחיסכון בזמן השיפוטי וכן להצהרותיו בדבר כוונתו להשתלב בהליך שיקומי במסגרת המאסר.

עתירת בא כוחו לעונש איננה תואמת את מכלול הנסיבות בשים לב לנסיבות העושה והמעשה.

טיעונו העקרוני של ב"כ הנאשם לגבי מטרות הענישה ותוחלת הענישה גם אם ניתן להסכים לו הוכרע זה מכבר על ידי המחוקק במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין ובית המשפט איננו רשאי, בכל הכבוד, לסטות ממצוות המחוקק בהפעלת שיקול הדעת בענישה.

גם לעניין חפיפת העונש המותנה אין בפניי נימוק כלשהו, לא כל שכן נימוק חריג כלשהו, היכול להצדיק סטייה מהכלל ולפיו עונש מאסר מותנה, שהוא למעשה עונש שהוטל בתיק **קודם**, יופעל באופן מצטבר.

לא ניתן לסיים אלא בזאת: לו טענו הצדדים בפניי לעונש באופן חופשי, והמאשימה לא היתה מגבילה את עצמה בטיעונה בפניי, הייתי מטילה על הנאשם, ללא כל קושי, עונש חמור יותר מזה שהתבקש. משום הכללים הנהוגים בקבלת הסדרי טיעון, ומאחר שהעונש לו טוענת המאשימה **אפשרי** על פי המתחמים הנהוגים, אכבד את הסדר הטיעון.

סוף דבר:

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין התיק שבכותרת אני מטילה על הנאשם 33 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

ב. בגין הרשעת הנאשם בת"פ 29546-05-20 אני מטילה על הנאשם חודש מאסר בפועל, שירוצה בחופף לעונש

אותו הטלתי בתיק העיקרי.

ג. בגין הרשעת הנאשם בת"פ 56236-07-18 אני מטילה על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל, לריצוי במצטבר לעונש אותו הטלתי בתיק העיקרי.

ד. עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 14275-04-17 מופעל וירוצה במצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בתיק זה.

בסך הכל ירצה הנאשם 49 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה.

ה. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור עבירת סמים מסוג עוון, או עבירה של החזקת סכין.

ו. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.

ז. לעניין הקנס, לא הוצגו בפניי נתונים כלשהם לצורך התחשבות בעניין הקנס שיוטל. פשיטא, כי בהטלת עונש כספי מקום בו הוטל גם עונש מאסר משמעותי, יש בקנס שיוטל כדי להכביד על הנאשם ועל משפחתו, המונה ארבעה קטינים, עת אשתו צפויה ללדת בקרוב את ילדו החמישי. לאחר שעיינתי בפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים מוטל בזאת על הנאשם קנס בסך, ₪ 4,000 או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.21.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצג - סמים - בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז כסלו תשפ"א, 02 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.